

men det er fornemmelig det, at Statens Kredit støttes. Det vil hedde sig rundt om i Finansverdenen, at den danske Stat har nu stiftet et indenlandsk Laan til 4 pCt. Rente og til en Kurs af 92. Det er noget, som utvivlsomt vil vække en vis Opmærksomhed, og som vil støtte Statens Kredit, og dette vil være til Gavn for det danske Forretningsliv paa forskellig Maade. Jeg tror derfor, at jeg kan anbefale — og det er ogsaa paa mit Partis Vegne —, at dette Laan optages.

Der staar i den Betænkning, som er afgivet af det Udvalg, der blev nedsat af Folketinget om Lovforslaget, en Passus, som lyder: „Finansministeren har givet Tilsagn om, at han inden Udløbet af indeværende Rigsdagssamling vil fremsætte Forslag om en saadan forøget Indtægt, som efter den finansielle Tilstand skønnes fornøden“. Det forekommer mig hensigtsmæssigt, at noget saadant foretages, og det stemmer fuldstændig med, hvad der i dette høje Ting tidligere er udtalt.

Med disse Ord vil jeg anbefale det høje Ting at vedtage Lovforslaget uforandret.

Piper: Det er udtalt af den første ærede Taler, at dette Laan er nødvendigt. Den højtærede Finansminister har her i Salen saavel som i det andet Ting ført Beviser herfor, og ved de Oplysninger, som den højtærede Minister har givet i Landstingets Finansudvalg, hvor denne Sag har været behandlet paa Forhaand, har Ministeren ligeledes givet saadanne Oplysninger, at vi ogsaa fra vor Side maa erkende, at Optagelsen af dette Laan er nødvendig.

Der har fra forskellige Sider, den Gang Spørgsmaalet kom frem, været rejst Betæneligheder ved, at man tilvejebragte dette Statslaan ved et indenlandsk Laan. Man ansaa det for bedre, om man udefra havde kunnet tilføre Landet denne Kapital og ikke ved at optage Laanet her i Landet blev nødt til at baandlægge saa store Kapitaler til Skade for Foretagsomheden og for Virksomheden her i Landet. De Oplysninger, som den højtærede Minister har givet, viser imidlertid, at et udenlandsk Laan kun kunde skaffes paa meget dyre Betingelser, og den Maade, hvorpaa Laanet nu er tilvejebragt, ved Samvirken mellem forskellige Institutioner, maa under de foreliggende Forhold derfor betragtes som hensigtsmæssig, og jeg tror ligesom den højtærede Finansminister, at man bør vide de Institutioner Tak, som har medvirket

til, at dette Arrangement er kommet i Stand. — Selve Laanet, Laanebetingelserne maa jo under de foreliggende Forhold siges at være rimelige. Skulde jeg indvende noget imod de Betingelser, som foreligger for Laanet, saa vil jeg sige, at jeg finder, at den Amortisationsfrist paa 40 Aar, som er fastsat, er lang, meget lang for et Laan, hvis Beløb vil blive brugt i alt væsentligt til Driftsomkostninger. Under almindelige Forhold vilde man ikke sanktionere et Laan af den Art med en saa lang Amortisationsfrist. Det vilde være ønskeligt, at man kunde komme til en kraftigere Amortisation af vor Statsgæld, som jo er vokset i en saa rivende Maalestok i den sidste Snæs Aar.

Der har ligeledes været anket over, at Ministeren har foreslaaet i sin Tid — og det blev jo vedtaget af Rigsdagen —, at Statslaanebeviserne udfærdiges med en Rente af 5 pCt. Denne Anke falder noget bort efter den Erklæring, Ministeren har givet, at han vil saa vidt muligt ikke gøre Brug af de resterende 15 Mill. Kr. Statslaanebeviser og kun under særlige Forhold. Og hvis der kommer til at foreligge saadanne særlige Forhold, vil man ikke kunne indvende stort imod, at disse Beviser da forrentes med 5 pCt.

Det vilde have været meget ønskeligt, hvis den højtærede Finansminister samtidig med dette Forslag havde stillet Forslag om Dækning for de saaledes forøgede Udgifter. Vor Finanslovsbalance er jo i alt væsentligt en saadan, at vi under normale Forhold ikke vil faa væsentligt tilovers til at kunne bære forøgede Udgifter; og under de nuværende trykkende Forhold; med de utvivlsomt formindskede Indtægter for Statskassen, maa man nødvendigvis paa-regne et Underskud, saaledes at yderligere Dækning for Statens Udgifter maa blive nødvendig. Det var jo vel ogsaa een af Grundene til, at man i Folketinget nedsatte et Udvalg til denne Sags Behandling; og det er jo bekendt, at man i dette Udvalg har forsøgt at formaa Ministeren til at give et bindende Tilsagn i saa Henseende. Den højtærede Minister har ikke villet gaa videre end til at love inden Samlingens Slutning at ville fremsætte Forslag til Dækning. Yderligere Forhandling herom vil, efter hvad der er passeret i Folketingets Udvalg, være unødigt og ikke føre til noget Resultat. Men jeg forudsætter, at de Forslag til Dækning, som den højtærede Finansminister i sin Tid vil fremsætte, ikke vil være af den Art, at de rammer enkelte Samfundsklasser, men at de vil blive formet saa skønsomt, at det hele Samfund bliver delagtigt i at